

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 007325 13 Uvp
Banja Luka, 05.06.2014. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Stake Gojković, kao predsjednika vijeća, te Smiljane Mrše i Strahinje Čurkovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi M.K. i V.K., oboje iz G., Ulica ... (u daljem tekstu: tužioc), protiv akta broj 21.03/952.2-17/08 od 21.04.2011. godine tužene Republičke uprave za ... RS, B., u predmetu brisanja upisa prava svojine u Knjizi uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova, odlučujući o zahtjevu tužilaca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 007325 11 U od 26.02.2013. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 05.06.2014. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tužene kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužilaca izjavljena protiv rješenja Područne jedinice tužene u G. broj 18-952-K-180/07 od 17.02.2011. godine, a kojim je dozvoljeno brisanje upisa prava svojine u Knjizi uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova, Listu broj 871 k.o. G. - grad, na stanu pobliže označenom u tački 1. dispozitiva tog rješenja, do tada upisanog prava svojine u korist tužioca sa $\frac{1}{2}$ dijela.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio slijedećim razlozima: da je prvostepeni organ donio zakonito rješenje broj 118-952-K-180/07 od 17.02.2011. godine, povodom zahtjeva T.S. i Pravobranilaštva RS - Sjedište zamjenika u B., s obzirom da je presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 011-0-Gž-06-001 476 od 29.01.2007. godine utvrđeno da je ništav ugovor o otkupu stana koji je poslužio kao osnov za upis prava svojine u korist tužilaca sa $\frac{1}{2}$ dijela, i to rješenjem broj 118-952-K-31/03 od 19.02.2003. godine; da je navedenom presudom odlučeno da su tužiocu dužni priznati i trpjeti da se na osnovu te presude izvrši brisanje upisa njihovog prava svojine sa po $\frac{1}{2}$ dijela u Knjizi uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova - Listu broj 871 k.o. G. grad, u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja, pa da prvostepenom organu tužene nije preostalo ništa drugo nego da, postupajući po zahtjevima T.S. i Pravobranilaštva Republike Srpske - Sjedište zamjenika u B. dozvoli brisanje izvršenog upisa jer da je otpao pravni osnov za taj upis; da zbog činjenice da je poništen pravni osnov po kojem su tužiocu bili upisani kao nosioci prava svojine na predmetnom stanu nema osnova da

se u izvršenju presude 011-0-Gž-06-001 476 od 29.01.2007. godine ponovi upravni postupak okončan rješenjem broj 118-952-K-31/03 od 19.02.2003. godine .

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužiocи pobijaju njenu zakonitost zbog povrede zakona i povrede pravila postupka koja je od uticaja na rješenje stvari. Kako ističu, u potpuno istoj činjeničnoj i pravnoj situaciji, Okružni sud u Banjaluci je zauzeo dva različita prava stava jer daje u presudi broj 110 U 000301 08 U od 20.02.2009. godine, koja je donijeta u vijeću od trojice sudija zauzet pravni stav da je potrebno ponoviti postupak okončan rješenjem broj 118-952-K-31/03 od 19.02.2003. godine, primjenom odredaba člana 234. tačka 1. u vezi sa članom 235. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku („Sl. glasnik RS“ broj 13/02, 88/07 i 50/10 u daljem tekstu: ZOUP), ali da su protekli rokovi za ponavljanje tog postupka s obzirom da oni koriste predmetni stan preko deset godina, koji je nakon tolikog vremenskog perioda postao njihov dom, a koji su na savjestan i zakonit način otkupili, zbog čega bi bilo povrijeđeno njihovo pravo na imovinu iz člana 1. Protokola 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima i slobodama, kao i člana 6. i 8. te Konvencije, odnosno Ustava BiH (člana 2/3 f) i člana 2/3 k). Predložili su da se zahtjev uvaži i pobijana presuda ukine ili preinači tako što će se tužba uvažiti i osporeni akt poništiti.

U odgovoru na zahtjev tužena je ostala kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta.

Pravobranilaštvo Republike Srpske - Sjedište zamjenika u B. je u odgovoru na zahtjev istaklo da su navodi tužilaca paušalni i irelevantni, jer nisu zasnovani na dokazima kojima bi se dovela u sumnju zakonitost osporenog akta. Predložio je da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovore na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik RS" broj 109/05 i 63/11 u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Nije sporno među strankama u ovom upravnom sporu da je otpao pravni osnov na osnovu kojeg je bilo upisano pravo svojine u korist tužilaca u Knjigu uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova na predmetnom stanu, po osnovu ugovora o otkupu tog stana koji su tužiocи zaključili sa davaocem stana na korišćenje ZU „Opšta bolnica G.“ pod brojem Ov-1-259/03, dana 21.01.2003. godine. Naime, presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 011-0-Gž-06-001476 od 29.01.2007. godine, uvažene su žalbe tužilaca u tom postupku (T.S. i Pravobranilaštva Republike Srpske - Sjedište zamjenika u B. kao umješača na strani tužilje T.S.), te je presuda Osnovnog suda u Gradišci broj P-54/04 od 04.02.2005. godine preinačena i utvrđeno da je ništav ugovor o otkupu stana zaključen dana 21.01.2013. godine u G. između ZU „Opšta bolnica G.“ i tužilaca, čiji su potpisi ovjereni kod Osnovnog suda u Gradišci pod brojem Ov-1-259/03 predmetom kojeg ugovora je stan u G., Ulica ..., stan broj 5, drugi sprat, ulaz prvi, površine 45 m², što su tužiocи dužni priznati i trpjeti da se na osnovu te presude izvrši brisanje upisa prava svojine sa po ½ dijela u nihovu korist iz Knjige uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova broj 871 k.o. G. - grad, u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

S obzirom da su T.S. i Pravobranilaštvo Republike Srpske -Sjedište zamjenika u B. podnijeli zahtjev da se na osnovu te presude izvrši brisanje upisanog prava svojine u korist tužilaca sa po 1/2 dijela, postojao je osnov za brisanje upisanog prava. Naime, pozivanje tužilaca na drugačiji pravni stav izražen u presudi Okružnog suda u Banjaluci 110 U 000301 08 U od 20.02.2009. godine, nema uticaja na pravilan ishod ovog upravnog spora, s obzirom da nema osnova da se ponovi upravni postupak na osnovu odredaba člana 234. tačka 1. ZOUP. Ovo iz razloga što se u postupku upisa prava svojine u Knjizi uloženih ugovora ne utvrđuje pravo stranke na otkup stana, već se donosi rješenje o dozvoli upisa na osnovu pravnog osnova navedenog u članu 10. stav 2. t.l. Pravilnika o vođenju knjige uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova („Službeni glasnik RS“ broj 45/01 i 6/02). U tom smislu su postojali uslovi za podnošenje novog zahtjeva kojim je drugačije riješeno u odnosu na ranije upisano pravo svojine u korist tužilaca, s obzirom da je poništen pravni osnov za upis prava svojine u njihovu korist. Ponavljanje upravnog postupka na osnovu odredaba člana 234. tačka 1. ZOUP se može dozvoliti samo na osnovu činjenica i dokaza koji su postojali u vrijeme vođenja upravnog postupka ukoliko nije postojala mogućnost da se upotrijebe, bilo da se za njih nije znalo, ili se znalo ali nije postojala objektivna mogućnost da se upotrijebe. Nove činjenice i dokazi koji su nastupili poslije donošenja konačnog i pravosnažnog rješenja, kao u konkretnom slučaju, mogu biti jedino osnov za vođenje novog upravnog postupka. Zbog navedenog je pravilno prvostepenim rješenjem dozvoljeno brisanje upisanog prava u korist tužilaca, na osnovu naprijed navedene presude, pa je osporenim aktom pravilno odbijena žalba tužilaca i potvrđeno kao zakonito prvostepeno rješenje jer je donijeto pravilnom primjenom člana 7. Pravilnika o vođenju knjige uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova. Iz istih razloga bez značaja su ostali navodi tužilaca koji se odnose na povrede člana 6. i 8. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama, s obzirom na činjenicu da je u pravosnažno okončanom postupku utvrđeno je da je ništav ugovor o otkupu stana koji su tužiocu zaključili sa davaocem stana na korišćenje, čime je otpao pravni osnov za upis prava svojine u njihovu korist. Otuda je osnovano izvršeno brisanje upisanog prava po osnovu zahtjeva T.S. i Pravobranilaštva Republike Srpske -Sjedište zamjenika u B., o čemu je valjano obrazloženje dao sud u pobijanoj presudi.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS, pa se zahtjev tužilaca za njen vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan na osnovu odredaba člana 40. stav 1. tog zakona, jer nisu ostvareni uslovi predviđeni odredbama člana 10. ZUS za poništenje osporenog akta.

Zapisničar
Mira Mačkić

Tačnost otpstrukovljavanja
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić

Predsjednik vijeća
Staka Gojković